

Ще знай подиръ това какъ и какво да прави.
 Свободата, ти знаешъ какъ ~~како~~ ^{дима} даскалъ Слави
 Отъ Бѣта, млада е невеста: най-напрежъ
 910 ~~Ще каже ти какъ-како да я введешъ~~ ^{Ще каже ти какъ-како да я введешъ} какъ-како да я введешъ —
 Отпосле ти сама какъ се урежда къща
 Ще те научи . . . Тукъ е работата съща —
 Ще дойде време и за уредъ, и тогазъ
 За распри може би ще бѣде сгоденъ часъ!
 Или не е така? Онези що милеятъ
 За общото добро, те трябва да радеятъ
 Задружно въ слога. Туи що правите вий днесъ,
 Наежени единъ на други, като песъ
 На песа — същото и нему казахъ вчера
 920 И тебе ще да го повторя — изневера
 Е къмъ това, къмъ що сърдце си е предаль
 Народа. Въ тъмний сънъ на робството заспалъ,
 Вий го събудихте — дали за да ви гледа
 Гневътъ и распри безумни, за увреда
 И вамъ и нему? . . . Да, тебъ харно Попъ Матей
 Ти казваше напредъ, и ти го проумей
 Тъй както трябва: Орелъ е нашто дело.
 Ти си душата, той крилата на орела —
 Орелътъ въ небеса съ крилата си лети,
 930 Но на полетътъ му придавашъ сила ти!
 Единъ безъ други вий не можете — безъ вазъ
 Неможе делото! . . . Това що имахъ азъ
 Да кажа, казахъ го. Сърдцето си открий
 За думи отъ сърдце, и нека да забий
 То пакъ отново за народната неволя.“